

گزارش گردهم آیی در شهر برمن آلمان به مناسب بیست و چهارمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی

از طرف سازمان زنان 8 مارس (ایران- افغانستان) از همه علاقه مندان دعوت شده بود جهت بزرگداشت یاد و خاطره زندانی های سیاسی دهه 60 و تابستان 67 روز یکشنبه 30 سپتامبر از ساعت 4 بعد از ظهر درگردد هم آیی به همین منظور شرکت کنند.

سالن گرد هم آیی با میز کتاب 8 مارس، تصاویری که نشان از جنایات رژیم جمهوری اسلامی داشت و گل و شمع تزیین شده بود. از دقایقی قبل از شروع برنامه، پخش اسلاید و فیلم همراه با موسیقی و سرود های انقلابی آغاز شد. فیلمها و اسلاید ها، گورستان خاوران، تصاویر جانباختگان سیاسی و خانواده های آنان که همه ساله با وجود تمام موانع و فشار ها با حضور خود خاوران و یاد قهرمانان خفته در آنجا را زنده نگه می دارند را بنمایش در می آورد.

جلسه با کمی تاخیر آغاز شد. ابتدا اعلامیه 8 مارس در رابطه با 24مین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی قرائت شد و در ادامه بعد از معرفی دوتن از زنان جان بدر برده از زندان های دهه 60 پای صحبت آنان نشستیم. اشرف عزیز که کوله باری از 61 سال تجربه و فعالیت سیاسی را به دوش میکشد برای ما از آنچه در طول 3 سال زندان به چشم دیده و بعضا خود تجربه کرده بود گفت. او برای ما شرح داد که با وجود برخوردهای درد منشانه زندانبانان و کل سیستم زندان، شکنجه، تحقیر و تمامی اشکال محدودیتها و فشارهای غیر قابل تحمل، چطور هم دلی ها و همراهی های زنان زندانی بخصوص در مدتی که در بند سر موضعی ها بوده، برایش لحظات شیرین و خاطرات بیاد ماندنی بجا گذاشته است.

او میگفت که وقتی بعد از آزادی، تجربیات زندان را با سایر اعضا فامیلش که همزمان تجربه زندان را پشت سر گذاشته بودند، مقایسه می کرد، به روشنی مرد سالاری نظام را در فشار های مضاعف بر زنان زندانی میتوانست ببیند. صحبت های ساده و دلنشین اشرف جمع را بشدت تحت تاثیر قرار داد و یکبار دیگر عزممان را جزم کرد که هرگز این جنایات را فراموش نکنیم و نبخشیم.

در بخش بعدی برنامه سوسن عزیز، سخنانش را با شرح خاطره آخرین وداع چند دقیقه ای با همسرش در زندان، که به همراه او دستگیر شده بود و 8 ماه پس از دستگیری به سمت جوخه های اعدام می رفت، آغاز کرد و همچنین خاطره تنها ملاقاتی که 1 سال بعد از دستگیری با دو فرزند خردسالش در زندان داشت. بیان زیبا و ادبیات شیوایی که او در شرح احساساتش در آن لحظات نفس گیر بکار میبرد، تا اعماق وجود حاضرین نفوذ کرده بود و خود را در کنار او حس می کردند.

سوسن ادامه داد و گفت که این خاطرات تنها گوشه ای از جنایات جمهوری اسلامی است. او فهرست وار به مجموعه ای از جنایات رژیم در طول سی و پنج سال عمر ننگینش اشاره کرد و گفت که از دل مقاومت ها و پایداری ها یکبار دیگر خیزش طوفانی سال 88 را شاهد بودیم که با تداومش نقاب از چهره اصلاح طلبان و نخست وزیر محبوب امام درکشتار 67 برگرفت و ثابت کرد که تنها با سرنگونی کل این نظام است که می توان به نابودی قوانین قرون وسطایی و زن ستیزی که برای حفظ این نظام وضع شده چشم امید داشت و ساختن دنیایی را که در آن حقوق شهروندی بر مبنای جنسیت، مذهب، عقیده و مرام، ملیت و رنگ و نژاد نباشد، ممکن ساخت. دنیایی که در آن مالکیت تقدیس نشود و به قوه قهریه نیازی نباشد. تا رسیدن به آنجا راه دور و پر پیچ و خمی در پیش داریم ولی این افق چنان درخشان است که هر لحظه از زندگی را باید برای رسیدن به آن فدا کرد.

قسمت بعدی برنامه بحث و گفتگوی آزاد بود که تقریباً همه حاضران فعالانه در آن شرکت کردند. در این قسمت از برنامه در رابطه با موضوعاتی مثل راه کارهای جنبش، معضلات پیش رو در داخل و خارج از کشور و چگونگی برخورد با محدودیت های زنان پناهنده که همچنان در کشور های میزبان هم اسیر زندان مردسالاری حاکم در خانواده هستند، به تفصیل بحث شد.

سازمان زنان 8 مارس(ایران-افغانستان) واحد برمن

8mars.br@gmail.com

www.8mars.com